

habljeni trsek ozdravi, oziroma dati se mu mora primerni počitek v prihodnjem letu, in k temu preskrbeti ga je treba bolj previdno, kakor pa sicer. Umeva se, da tako okrevajoči trsek ne more gospodarju tako hitro polniti sodov in žepov.

Na vse to naj resno opozori vinogradnik svojega viničarja, kateremu do sedaj, ko so gorice še itak nekoliko donašale, ni bilo drugo mar, kakor vsak dan za služek, v obilni meri pijače (seveda žganice), in česar potrebuje, vse naj mu preskrbi gospodar. Mnogi viničarji so si tako rekoč ošabno zagotovili pravice, katerih na noben način ne morejo biti vredni, deloma so povzročila to prejšna dobra vinska leta, deloma brezskrbni gospodar, največ pa krivična sebičnost viničarjeva. Z ene strani sme se reči, da ti ljudje še vedno ne čutijo ničesar, med tem ko njih gospodarji, tepeni z raznimi šibami, ječijo v trdem jarmu. Davka nima viničar nobenega, tedaj ne more poznati težnje, katero nareja gospodarju davčna knjžica, dokler ni izpolnjena po uradniku v dotični rubriki, nadalje ne pozna on težnje, kako preživiti sebe in svoje, ker vsako stopinjo mu mora ali v gotovini ali pa v drugih potrebnih rečeh izplačati gospodar, in brž, ko je domače delo opravljeno (če še ne prej), gre na delo drugam. Koliko sivih las zakrivi gospodarju stavljenje in popravljanje, oskrbovanje stanovanja že domačega in razun tega še pri goricah. Krave, ako si viničar ne more kupiti lastne, dá mu jo gospodar, torej z vsem potrebnim je oskrbljen viničar in če tudi gospodar večkrat sam pristrada.

Vsega tega pa viničar znati noče, in da bi skrbel tudi za blagor in narejal veselje svojemu gospodarju, to mu je deveta briga. Kako znajo ti ljudje svojim gospodarjem nezvesti biti in škodo delati, o tem je pisatelj teh vrstic osebno dobro prepričan. Delo, ki ga imajo v najem (akord), opravljajo samo površno, ako ni navzoč gospodar, tedaj zve le slučajno deseti trs, da se je kopalo, sicer pa se samo črni. Ako bi ga imel priložnost opazovati oni, iz katerega žepa gre plačilo, zajokal bi se dostikrat na glas, ko se pri plečvini in vezi rahlo grozdice neusmiljeno mandra in uničuje. Največ škode pa dela tak brezbožni viničar v jeseni, ko je že mehko grozdje. — Marsikaterokrat imata sadje s gospodarjem na dvoje, seveda lepše ima viničar. Drevo, če tudi je najlepše, poseka v hudi zimi, da ga v hiši ne zebe, in če tudi gospodar zve, da eno ali več dreves manjka, kriv je tega sneg, ki drevje tako neusmiljeno lamlje in podira!

Kako more torej izhajati gospodar, ki ima takega viničarja, in takih ni premalo? So še že nekateri, ki so povsem vredni tega imena, toda na prste jih skoro lahko prešteješ. Ker je ravno zdaj čas selitve, za to opozarjam vinogradnike na to, da se na tanko prepričajo, kdo da je novo najeti viničar, iz katerega uzroka ga je dosedanji gospodar odpustil, in kaj ta o njem govori. Ravno sedaj je priložnost, da pokažeš resni obraz novemu viničarju, da že pri vstopu od njega zahtevaš vse, česar je po predpisih, zapopadenih v viničarskih bukvicah, storiti dolžen, in kako se sklene medsebojna pogodba. Nikakor ne mislim hudobno, če pravim, da naj bi tudi ti ljudje vsaj nekoliko občutili neprijetnosti in slabe vinske letine, in to s tem, da bi slušali postave in predpise, dotikajoče se njih službe, o katerih do sedaj ali v resnici niso znali ali pa jih samovoljno prezirali. V novejšem času so težnje mnogih stanov skoraj neznosne, med njimi v prvi vrsti gotovo težnje kmeta, oziroma vinogradnika, in zakaj bi ž njim ne čutil tudi njegov služabnik, od katerega zveden gospodar itak nič izvanrednega ne zahteva?

Kdor še dosedaj ni poznal slabosti, oziroma hudobije svojega viničarja, naj mu služi ta članek za ne-

kako vodilo, da si more v prihodnje tudi manjše vinogradske prispevke ukoriščevati, ali svojega viničarja na to opozarjati. Ako pa ima kdo količkaj dobrega viničarja, naj ga za vsako malenkost ne izganja, pač pa ga o vsaki priložnosti nadzoruje in mu na prste gleda. Vsakdanja skušnja uči, da so gosti viničarji največji uzrok redke, slabe gorice. Zagovarjajmo in branimo si torej svoje imetje, in če tudi so manj vredne reči, kakor je grozdje, treba ozir jemati na nje, ker se v nasprotnem slučaju tudi dobri viničar lahko razvadi, in si je mnogokrat gospodar sam kriv, da trpi krivico, ako prepusti svojega viničarja in se sploh malo ali nič za-nj ne zmeni.

H.

Sejmovi. Dne 17. oktobra pri Sv. Emi. Dne 19. oktobra v Oplotnici, Vojniku, Mozirju, Trbovljah, Apačah, na Vidmu in v Podsredi. Dne 20. oktobra v Mariboru (tudi za konje). Dne 21. okt. pri Mali Nedelji, v Sevnici ob Savi in v Celju (tudi za konje).

Dopisi.

Od Sv. Barbare pri Vurbergu. (Bralno društvo.) V nedeljo, dne 4. vinotoka je bilo pri nas zelo živahno. Tukajšnje bralno društvo namreč je imelo v lepo okrašeni šolski sobi ustanovno zborovanje s prav obilno udeležbo. Slavnostni govor o namenu, potrebi in dobrih nasledkih bralnega društva, katerega je imel g. nadučitelj Franc Kranjc, naredil je vidni vtis na poslušalce, kar je najboljši dokaz za potrebo ustanovitve tega društva. Belo oblečena učiteljica hčerka, gđc. Micika Škofičeva, prednašala je, držeča šopek cvetic v roki, pesem S. Gregorčiča »Domovini«, za kar se ji je gosp. predsednik spodobno zahvalil. Društvu je pristopilo čez 40 udov, ki so takoj zložili 29 gl. udnine. V odbor so se volili sledeči udi: predsednik č. g. Vaupotič, kaplan; podpredsednik France Krepek, posestnik v Zimici; tajnik Franc Škofič, učitelj; denarničar Jožef Čolnik; knjižničar g. Franc Krajnc, nadučitelj; odborniki č. g. župnik Martin Lapuh, g. učitelj Alojzij Kristl in Leopold Tomazič. Odbor je začel takoj svoje delovanje, kateri je sklenil naročiti sledeče časopise in knjige: 2 »Slov. Gospodarja«, 2 »Domovini«, 2 »Kmetovalca«, 1 »Dom in Svet«, 1 »Vrtec«, 1 »Gospodarstveni glasnik«, 1 »Brivec«, če bo »dobro« bril, knjige družbe sv. »Mohora«, nekaj komadov »Materino delo za Boga in domovino«. Sklenilo se je tudi imeti zborovanja o raznih gospodarskih predmetih vedno v šoli; odbor pa skrbi za toploto in druge potrebe. Omeniti mi je še, da se je udeležil tega zborovanja tudi tukajšnji rojak, radi svoje radosnosti daleč okrog znani g. dr. Feliks Ferk, ki je tudi pristopil k temu društvu z lepim darom. Bog mu plati! — Č. g. predsednik se zahvali za skazano mu ljubeznivost in čast, povdarja, kdo ima največ zaslug za ustanovitev tega bralnega društva, namreč med drugimi posebno Fr. Krepek, ki je moral dvakrat hoditi radi tega na c. kr. glavarstvo v Maribor, in g. nadučitelj Franc Kranjc. Omeni nadalje presvetlega vladarja, ki je istega dne praznoval svoj god, ter mu zakliče gromoviti »živio«. — Cenjenim udeležencem gotovo ostane dan 4. vinotoka v sladkem spominu. Barbarčani, pristopite v velikem številu k bralnemu društvu, da se bode krepko razvijalo, kmalu cvetelo in blagi sad obrodilo v splošno blagostanje društvnikov!

Z Murskega polja. (Ljutomeržanom in drugim!) Volitve so končane. Hvala Bogu! Nadejali smo se, da bode v Ljutomeru se več slovenskih volilcev. Pa tudi nad letošnjim uspehom častitamo ljuto-

merskim Slovencem. Nekoliko čudno se mi pa le zdi, da se je 40 nemških volilcev zmoglo. Celo obširno Murško polje štirideset pristnih Nemcev nima. Kje naj iščemo uzroka toliki množici? Ti so pač vendar le po sili Nemci. Mislim pa tudi, da smo si jih sami izredili. Mastili smo jih mi, Kokošinek pa zrnje pobira. Ali prevrat ni mogoč? Da! Treba samo, da Slovenci v dejstvu spoznavajo geslo »Svoji k svojim«, trgovci naši in krčmarji pa se ravnajo po nauku: »Svoji za svoje«. Na misel mi pride neki trgovec na Slovenskem Štajarju. Prišel je kot novinec. Dolgo so ga že pričakovali, vse je delalo zanj. In prodajalnica njegova je bila od ranega jutra do poznega večera prenapolnjena. Začel pa je ljudstvo izkoriščati, »šund« prodavati; prodajalnica je zdaj od ranega jutra do poznega večera skoraj prazna. Za drag denar slabo blago, kislo »ljutomersko« vino in prestani »gulež«, tega niti naroden izobraženec noče, ne pa naš viničar. Da, tudi viničar ima rahel želodec in toliko ponosa, da se ne da od vsake natakariče prezirati in v kot potiskati. »Svoji za svoje«, in mi bodemo v toli večjem številu ali edino le k vam zahajali. — V Ljutomeru so dobili novega ključarja. Naroden mož je in poštenjak. Tam, kjer pokojni Rojko, bode on začasno delal. Pri njem se oglasimo, ako kaj potrebujemo. Pustimo na miru onega ključarja, ki z Nemci voli, naj tudi od Nemcev živi in ž njimi gospoda »špilà«. Potrebujemo še v Ljutomeru slov. usnjarja. Sedanja dva, posebno S, sta najboljša Slovenca, kadar pri njima kupuješ, na volišču pa g. S. slovenski ne zna. — V Ljutomeru imajo »Landwirthschaftliche Filiale«. Govori se pa, da je nedavno ljutomerski vinotržec, sedaj ni Slovenec po mišljenju, pa bil je kedaj ud čitalnice, kakor tudi sedanjí župan — dobil cele vagone »ljutomerskega vina« iz Ormoža. Od kod? Ljudstvo meni in trdi, da ste ga g. Z. . . . č dobili iz Ogerskega od nekega židova. Je-li to res? Opravičite se! In dolžnost naše »Filiale« bi bila to stvar natanko preiskati, oziroma pritožiti se na pristojnem mestu. — Imeli so v Ljutomeru neki »Weinbauverein«. Ali še životari? Nikdo ne vé za predsednika, še manj za kakšno delovanje. Razveljavilo in opustilo se še ni! Koliko bi lahko dandanes koristilo? Kaj nam treba nesrečnih »mešetarjev«. Gospodje v Ljutomeru! Prevdarjajte nekoliko te velevažni stvari, saj imate »Gospodarsko, politično društvo«! Če je to mlado društvo tako vzgledno disciplinirano postopalo v političnih rečeh, gotovo še bode v gospodarskih. »Tu nas škorenj žuli«. Kmalu poteko naši deci šolske počitnice. Stariši, v nemško ljutomersko šolo ne pošiljajte svojih otrok. V ljutomerski fari je že navadnega viničarja sram, da bi njegov otrok obiskaval to »nebodigatreba« šolo, ki stoji poleg torišča za živalski sejem. Iz drugih far jih je pa bilo lepo število. Radi par cunj in nezdrave kave, ki so jo dobili otroci koncem šolskega leta, pač ni vredno zatajiti materin jezik in biti podlaga tujčevi peti. Slovenski stariši, ki pošiljate slovenske svoje otroke v nemško šolo, ali še niste opazili trstik, ki rastejo na vrtu nemške šole, s katerimi bodo bili vas vaši v tujem duhu in jeziku izrejeni otroci. Nedavno je nazival slov. otrok iz nemške šole drugega »Windischer Butel« — tako bo imenoval tebe, oče, mati. — K sklepu še lepa hvala »Konjerejskemu društvu«, ki nam je letos priredilo tako lepo dirko na Cvenu. Ali bo vedno tako?

Iz Ljubljane. (Zasledovani cigani.) Pri deželnem sodišču v Ljubljani se vrši preiskava zaradi mnogih tatvin, katerih so obdolženi cigani. Osobito so to tatvine konj, a nekaj tudi ulomov v prodajalnice. Vse te tatvine so bile učinjene v zadnjih 3—4 letih, a največ letos, in to po raznih krajih na Kranjskem, Koroškem, Štajarskem in Primorskem. Samo konj ukradenih je 50 in le malo prišlo jih je zopet v roke svojih

lastnikov. Skupna škoda iz vseh tatvin znaša blizu 7000 goldinarjev in ta škoda je tembolj občutna, ker so vsi prizadeti kmetovalci. V preiskovalnem zaporu je sedaj 29 ciganov in cigank, zasleduje se jih pa še 11. Ker je preiskava jako otežkočena, dokler niso v zaporu vsi osumljeni cigani, obrača se preiskovalni sodnik dež. sodišča v Ljubljani tem potom do občinstva, da pripomore oblastvom zaslediti preganjane cigane in da izvoli vsakdo naznaniti takoj bližnjemu orožništvu, ako vidi koga v nastopnem popisanih ciganov: 1. Jurij Hudorovič, imenovan »Pipi«, 35—40 let star, srednje velikosti, grdega, močno kozavega obraza z rjavo, redko brado. 2. Miha Hudorovič, brat prejšnjega, 17—20 let star, velike, tenjke postave, bolj belega in čednega obraza, nosi majhne brke, ali pa je golobradat; le-ta živi s spodaj pod 6. navedeno Franciško Hudorovič in ima ž njo leto starega otroka, zelo bele polti. 3. Matija Hudorovič, imenovan »Matijče«, okoli 17 let star, srednje velikosti, precej široke postave, golobradat, bratranec prej navedenih dveh ciganov in sin hrvaškega cigana Luke iz Kukuljanova, ki je radi tatvine v kazenskem zaporu pri tukajšnjem deželnem sodišču. Ti trije cigani so zelo drzni tatovi in sumni jako mnogih tatvin. 4. Jože Hudorovič, kakih 55 let star, velike, močne postave, nekoliko kozav, nosi polno brado temne barve in ima debel nos; njegova ženska je pred 2 letoma v Rakitni, okraja vrhniškega, umrla; on je stric doslej imenovanih 3 ciganov. 5. Marija Hudorovič, hči poprejšnjega, okoli 22 let stara, velike postave, podolgatega, nekoliko kozavega in suhega obraza, ima zavite lasé in debele oči. 6. Franciška Hudorovič, sestra poprejšnje, 16—17 let stara, močne postave (ženska pod 2) navedenega Mihe. 7. Miha Hudorovič, imenovan »Luder«, brat pod 3. navedenega »Matijče-ta«, okoli 30 let star, rojen v Poljanah pri Škofjiloki, srednje, močne postave, ima sive oči in rujavkaste brke, živi z »Anico«, hčerjo cigana »bogatega Janeza Pavleta«; »Luder« je glasovit konjski tat. 8. Matija Hudorovič, oče pod 1. in 2. imenovanih ciganov, okoli 70 let star, srednje, široke postave, ima sive lase in sivo polno brado. 9. Miha Hudorovič, okoli 18 let star, rojen na Brezovici pri Ljubljani, sin Franceta Hudoroviča iz Košane, ki je umrl v Nevljah pri Kamniku; on je velike, tenjke rasti, ima rujave, zavite lase ter je škilast. 10. Jožef Hudorovič, sin umrlega Jurja iz Vrbovskega na Hrvaškem, okoli 30 let star, srednje zelo široke postave, debelega obraza, ima polno, črno brado; rojen je Podkloštrom na Koroškem. 11. Tone Hudorovič, brat poprejšnjega, okoli 28 let star, velike postave, suhega obraza, ima rujavo brado in take lase, rojen je v Rovtah pri Logatcu.

Iz gornje Savinjske doline. (Ekonomi; okrajne zadeve.) Vrli »Slov. Gospodar« nam je pri našal že marsikaj podučljivega. Posebno pa smo zadnji čas pazljivo prebirali dobre razprave o krščanskem socializmu in pa o prostozidarjih. Res, da ob bistri gornji Savinji še nimamo tripičnih bratov, s kakoršnimi se ponaša »bلاžena« Ogerska. Toda žal, da tudi to stran Litave se dobivajo ljudje, katerim je katoličanstvo deveta briga, pa imajo mnogokrat največ upliva in se jim vse zaupa. Naš kmet pa dobro vé, kdo je njegov prijatelj, zato se takih ljudi dvomljivega značaja rad ogiblje, kjer le more. Posebno žaljivo je pa to, če mora gledati, kako samooblastno se obnašajo naši ekonomski, in kako božje in cerkvene zapovedi zaničljivo prezirajo, če ravno bi morali posebno ti lep vzgled dajati. Govori se, da je to pohujšanje. Naši ljudje še celo pravijo, da taki niso katoličani. Znabiti imajo prav? (V Gornjemgradu menda bolje vedo?) Težka in nerazumljiva uganjka pa nam vedno ostane: zakaj se to tako dolgo pripušča? Saj imamo vendar tudi Slovenci še kakega poštenega, in

izobraženega moža. Menda ni potrebno, da bi se ravno v Schemnitzu na Ogerskem izobraževal. — Govori se, da bomo imeli Savinjšani v prihodnje prav lepe ceste. Tam od Gornjega grada čez Hom bodo neki par klancev odnesli, in tudi od Ljubna do Luč se bo oskrbela poštena cesta. Tako je prav. — Te dni bomo dobili novega načelnika okrajnega zastopa.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Gosposka zbornica državnega zbora je v soboto imela sejo in je nespremenjeno vsprejela davčno preosnovo. Poslanska zbornica pa, ki ima vsak teden po tri seje, razpravlja dovolitev vojaških novincev za prihodnje leto in vendar enkrat vladno predlogo o domovinski postavi. Prihodnjč bomo že povedali, kaj bode s to za kmečke občine toli potrebno postavlo. — Krščanski socialisti se pridno pripravljajo na deželnozborske volitve. Brščas bodo povsodi izpodrinili Schönererjance.

Češko. V Příbramu je rekel na shodu dr. Engel, da bodo Mladočehi rajši volili v peti kuriji socialne demokrate, kakor krščanske kandidate. — V Radnicah so letos morali zaprti nemško ljudsko šolo, ker češki stariši niso tako neumni, kakor mnogi slovenski, da bi svojo deco silili v ponemčevalnice.

Tirolsko. Ker italijanski poslanci nočejo priti v deželni zbor, so izgubili mandate in bodo dopolnilne volitve sredi novembra meseca. Gotovo bodo isti poslanci zopet izvoljeni. — V nedeljo so odkrili v Tridentu spomenik pesniku Danteju.

Štajarsko. Graški mestni zastop je poslal peticijo na državni zbor zoper novo domovinsko postavlo, češ, ako se ta postavla vsprejme, imel bode Gradec na leto 600 tisoč več plačil. Koliko plačil pa imajo kmečke občine za reveže, katerih včasih niti ne poznajo? Ti so delali v mestih in ondi pomagali bogatinom žepu polniti; naj torej mesta za nje skrbijo, ker država noče!

Koroško. Nova slovenska šola v Velikovecu se slovesno otvori dne 25. oktobra. — Katol. politično in gospodarsko društvo za Slovence napravi shod prihodnje nedelje na Brdu ob Blaškem jezeru. — V Prevalih so opustili velik del tužin. Nekaj delavcev je odšlo v Donavice, mnogo pa jih je ostalo doma brez zaslužka.

Kranjsko. V Ljubljani so »Narodni dom« prav slovesno otvorili. V imenu (?) štajarskih Slovencev sta slavo pela županu Ivanu Hribarju celjski dr. Serbec in dr. Dečko. — Katoliško delavsko društvo so ustanovili v Jesenicah, na Polju in v Dobrunjah. — Na shodu ljubljanskih obrtnikov se je v nedeljo izvolil odbor, ki naj stori vse potrebne korake za osnovo obrtnega društva. — V torek je v Ljubljani inspiciral državno postajo železniški minister, podmaršal vitez Guttenberg.

Primorsko. V Trstu se je v Rojanu ustanovila pripravnica za one slov. učence, ki želé vstopiti v nemške srednje šole. Krivica, saj bi se lahko napravile paralelke! — Tržaski magistrat je prepovedal društvu »Edinost« shod na Proseku. — Zdaj je dognano, da so v Pulju res klicali lahončki »evviva Italia«, ko se je ondi mudil grof Badeni.

Ogersko. Radikalni Srbi so izjavili, da se nočejo udeležiti državnih volitev. — Narodna ali Aponyjeva stranka je izdala volilni oklic, v katerem zahteva popolno stamostojnost Ogerske, le kralj njihov naj še ostane avstrijski cesar. — V Hrušinu so se spoprijeli liberalci s krščansko ljudsko stranko. Žendariji so branili liberalce in ubili dve Slovakinji.

Vnanje države.

Rim. Kardinal Rampolla je v imenu sv. očeta pisal tridenškemu škofu pismo, v katerem naznanja, da so papež izrazili dopadenje nad srečnim izidom frama-sonskega shoda, in da sv. oče pričakujejo, da se zdaj začne pametna in stalna delavnost zoper prastožidarstvo.

Italijansko. Poroka kraljeviča s črnogorsko princesinjo Heleno se vrši siromašno; kajti noben tuji vladar ni na to gostijo povabljen. — V Palermu je neki uradnik pri mestni blagajnici poneveril 800 tisoč lir. — V tej »blaženi« deželi je 1700 vasij, kjer ljudje kruh jedó samo o največjih praznikih.

Francosko. Predno je ruski car Nikolaj zapustil Francosko, ogledal si je pri Chalonsu velik del francoske vojske, kakih 80 tisoč vojakov. Car je vojaštvo jako pohvalil. To je zdaj gotovo, da sta si Rusija in Francija zaveznici.

Nemško. Ruski car se je te dni mudil v Darmstadtu, v rojstnem kraju svoje soproge. — V ponedeljek se je začel v Berlinu avstrijsko-nemški shod v varstvo obrtnikov. Čimbolj se bodo naši obrtniki bratili z nemškimi, tem slabše se jim bo godilo. — Vodja ruskega vnanjega ministerstva, Šiškin, se je oni dan dve uri pogovarjal z državnim kancelarjem. — Vlada misli konvertovati ali predrugčiti stiri odstotne državne dolgove v tri odstotne.

Rusko. Vlada je zopet dosegla velik uspeh v Aziji, na jezo kramarskih Angležev. Smela bode namreč delati cesto od Teherana, glavnega perzijskega mesta, do Kaspiškega morja. Ta cesta bode za rusko trgovino velike važnosti in odtod jeza Angležev.

Srbsko. Državni in občinski uradniki, pa tudi častniki že tri mesece niso dobili nobene plače in se borijo za vsakdanji kruh tako trdo, da jih je že precej zbolelo vsled stradanja.

Turško. Sultan Abdul Hamid se boji za svoj prestol; zato je poslal k nemškemu cesarju Grumbkovpašo, da se Viljemu zahvali za umno politiko Nemčije nasproti Turčiji. — Ako se v Carigradu ponovijo večji nemiri, proglasi se obsedno stanje in vsa oblast se izroči vojaškemu poveljniku, se vé mohamedancu. — V Macedoniji so bili novi boji med turškimi vojaki in ustaši. V enem takem boju je padlo 40 vojakov. — Na Kreti še vedno ni pravega reda. Vsled tega Krečani sklicujejo shod v Vamos, da bodo ugovarjali počasnosti turške vlade v izvrševanju preosnov.

Za poduk in kratek čas.

Madjari in njih navali na slov. Štajar.

(Zgodovinski spominki; piše M. Slekovec.)

(Dalje.)

Da bi cesar Friderik mogel izpolniti Bekensloeru dano obljubo, nagovoril je solnograškega nadškofa Bernarda pl. Rohra, da se je l. 1478. nadškofiji v prid Bekensloeru odpovedal. Ali že početkom 1479. l. je Bernard preklal svojo odpoved, kar je cesarja tako razkačilo, da mu je takoj vzel vsa nadškofijska posestva na Koroškem in Štajarskem. Bernard se je nato podal h kralju Matjažu ter mu je kot solnograški nadškof s pogodbo od dne 17. novembra 1479 izročil mesta, trge in gradove, katere je na Koroškem in Štajarskem posedal.

Vsled tega je poslal kralj Matjaž še koncem tistega leta Janeza Haugwitz-a s precejšnjo trumo na Štajarsko, ki se je polastila Ormoža, Ptuj, Brežic, Sevnice, Lipnice in še nekaterih drugih solnograških posestev¹⁾. Za

¹⁾ Krones, Gesch. Oesterr., II, 466 in Muchar, Gesch. Steierm., VIII, 105—130.